

KASACIONI SUD ITALIJE

Presuda od 18.IX.1961.

Prijevoz stvari morem - Prekinute putovanje radi više sile - Ako brodar ne otpremi teret drugim brodom, nije dužan imati prava nadoknaditi štetu, ali gubi pravo na vozarinu prema korisnicu prevaljenom putu

Dok se brod nalazio na putu prema Sueskom Kanalu, taj Kanal je, iz poznatih razloga, bio zatvoren, i brodar je uputio brod u luku Tanger, gdje je, u dogovoru s većinom krcatelja, iskrcao teret. O daljnjem putu nije se više brinuo.

Jedan krcatelj tužio je brodarja za naknadu štete, smatrajući da se morao pobrinuti da teret oko Rta Dobre nađe dodje na odredište.

Spor je došao pred Kasacioni sud, koji je odbio tužbeni zahtjev sa slijedećim bitnim obrazloženjem:

Propis čl.429 Zakona o plovvidbi, u kojemu se govori o upućivanju tereta drugim brodom ako je putovanje radi više sile prekinuto, ne sadrži brodarovo dužnost, nego samo njegov teret. Razlika između dužnosti i tereta sastoji se u tome što kod dužnosti obavezna osoba mora postupati na određeni način, a u slučaju kad je obavezna samo na teret, to nije; ali ako ne postupi, gubi prava koja su u zakonu predviđena za slučaj da na određeni način postupi. Stranki, naravno, mogu međusobnim ugovorom predvidjeti i obvezu naknade štete i kad se radi o brodarovom teretu, a ne i o njegovoj dužnosti. U konkretnom slučaju činjenica da se brodar nije pobrinuo za daljnju otpremu tereta ima za posljedicu samo te da je izgubio pravo na vozarinu prema korisniku prevaljenom putu, a nikako mu citirani zakonski propis ne namće dužnost da nadoknadi štetu. Pravo na vozarinu i u natočne upućivanju tereta, imao bi pod uvjetom da je tako izričito ugovoren, kao što te obično biva klauzulom "vozarina plati u svakom slučaju".

/Dir.Mar. 1963, str.492/

B.J.